

LIEFDE = KRACHT. Wie wil zijn kracht terug? KRACHT = LIEFDE.

Stel je ligt al 5000 jaar te slapen. En je weet, dat als je slaapt, je niet door hebt dat je aan het slapen bent. Het lichaam dat 'humanity' heet, heeft in al die jaren ervaren wat het is om in afgezonderde cellen (mensen) het leven door te brengen. In die afzondering bedachten de cellen om een systeem op te bouwen, waarbij iedere cel dacht dat het alleen was en niet in verbinding stond met een andere cel, laat staan dat het deel uitmaakt van een groter lichaam dat 'humanity' heet.

En plotseling... word jij en daarmee 'humanity' wakker: het is volgens de aardse gregoriaanse kalender het jaar **2011**... De rillingen gaan door je lijf, want wat zou je direct opvallen? Wat zou de staat zijn van het levende lichaam 'humanity'? Waar zou de hele wereld naar snakken? Wat is het dat we al die tijd zo gemist hebben? Hoe zou je met deze situatie willen omgaan? Wat zou het geheim zijn van alle tijden? Wat lieten we in al die jaren maar mondjesmaat toe? Hebben we soms iets over het hoofd gezien? Heeft de mens zich iets wijs laten maken in de tijd dat het aan het slapen was?

Oud & Nieuw

Voordat het overbekende geheim verklapt wordt, zullen we eerst helder mogen krijgen waar we nu staan. Om precies te zijn: in de overgangsfase. De fase van de oude naar de nieuwe wereld, van slapen naar wakker zijn, van toen naar nu. Van werkte niet zo lekker, naar werkt altijd. Van niet echt in harmonie, naar altijd in harmonie. Van ego naar dat wat je bent. Van 'not to be naar I am'. Van in angst en onzekerheid naar vertrouwen en in liefde zijn. Van ga je mee met de geboorte of blijf je liever achter? Aan jou de keus om het beste in jezelf naar boven te halen.

Of je het nu leuk vindt of niet: **2012** is het jaar van deze ongekennd bijzondere overgang.

Zou jij je stem, je kracht nog willen weggeven?

Toen – 9 juni 2010 – hebben velen nog gestemd... Slapend weet je niet beter tenslotte. Je ging naar de stembus, maakte een keuze op wie je ging stemmen en vervolgens wachtte je af. Bij wijze van spreken ben je van je zij weer op je rug gaan liggen, overgeleverd aan de grillen van het systeem dat wij democratie noemen. Was het inspirerend? Gaf het je een goed gevoel? Zo van, wauw dit is gaaf!

Of... voel je dat er Nu iets aan het borrelen is en heb je zin om in je kracht te komen en op te staan?

Nu – Juli 2011 – zijn steeds meer mensen aan het creëren... zij laten van binnenuit het geheim steeds meer toe, steeds meer stromen. Meer en meer mensen overwinnen hun angst door haar onder ogen te zien en erdoorheen te lopen. Laat deze tekst de aanjager zijn om te gaan staan voor het geheim. Je zal zien dat je een groot ambassadeur wordt van niemand minder dan jijzelf. Hoe mooi en hoe fijn om dan in alle respect de oude wereld los te laten en vaarwel te zeggen.

Kiezen voor je leven

Weet je wat nu zo mooi is? Dat ontelbaar veel mensen doorkrijgen dat er iets fundamenteels niet klopt aan de oude wereld. Bovendien weet je dat de nieuwe

wereld nu vorm begint te krijgen, terwijl je dit leest. En het is hoog tijd, we hebben lang genoeg gekliederd met z'n allen.

Het sleutelwoord voor de nieuwe wereld is het nemen van je verantwoordelijkheid voor:

wie je werkelijk bent.

En wie ben je? Na het lezen van deze tekst herinner je het geheim. Dan voel je wat je te doen staat: de keuze is aan jou. Stem je op jezelf (af) of blijf je een ander volgen? Kies je voor het leven of wil je liever dood? Neem je de verantwoordelijkheid of blijf je anderen de schuld geven? Ga je mee of blijf je achter?

De oude wereld nader beschouwd

Wat herken je in deze woorden: *geloven* in onwaarheden, je iets *wijs laten maken*, *identificatie* met personen of materie *buiten jou* en dat wat je *denkt* te zijn. Als je weet, laat je je niets wijs maken en heb je geen last van dat wat anderen denken. Om te weten wat we van de oude wereld kunnen meenemen en wat we beter achter kunnen laten, is het handig om de oude wereld te beschrijven.

Er zullen kiezers zijn die zich identificeren met hun partij, net als gelovigen zich identificeren met hun religie. Toch zijn er erg veel mensen die eigenlijk niet precies weten op wie ze zouden moeten kiezen of waar ze in moeten geloven. Diep van binnen weet je het al.

Iedere politieke partij heeft zijn voors en tegens, de ene meer dan de ander. Daarnaast hebben velen een nare bijmaak bij dat stemmen, omdat het een hulpeloos gevoel geeft. Je kiest, maar wat heeft het voor zin? Je voelt je machteloos en je weet toch niet wat de uitkomst zal zijn. Opiniëpeilingen zijn continue bezig om de massa, die verzameling 'nietige' mensen te beïnvloeden. Politici spelen in op problemen waar ze makkelijk mee scoren, maar waar ze geen echte oplossing voor hebben.

De machtspiramide: laten we eens kritisch kijken naar wat het werk van de politicus inhoudt. Heeft het te maken met schoonmaken? Een bus besturen? Een straat aanleggen? Een gezelschap bedienen? Wat de politiek doet is spelen met macht, sta daar eens bij stil. En bij de vraag: wat is macht? Kan het rekening houden met alles dat leeft? Verbindt het of sluit het juist uit? Kan je het pakken of is het onzichtbaar? Staat het in steen gebeiteld of is het een illusie, een afspraak tussen mensen onderling? Is het sterk of eigenlijk zwak?

De politicus *krijgt* de illusie van macht die hij moet inzetten ten behoeve van zijn achterban. En keer op keer worden kiezers teleurgesteld door hun machthebbers, ongeacht welke politieke stroming. Wij zijn lang trouw geweest aan deze machtsafpraak en kregen herhaald wat niet inspireerde en bevestigd wat we al wisten: de oplossing ligt niet bij hen, maar bij onszelf. Het machtsspelletje is uitgewerkt.

Is het je overigens opgevallen dat die macht erg veel doet om controle uit te oefenen? Macht wil namelijk meer macht en controle is de manier om haar te behouden en verder uit te breiden. En wij maar weer volgzzaam blijven slapen, totdat je wakker wordt en het geheim ont-dekt in jezelf.

De psyche van de mens: Het is van belang dat we bewust worden van de machtsverhouding tussen mensen onderling. Hoe verhoud ik mij nu werkelijk tot mijn medemens? En hoe kan ik die relatie optimaal maken? Een gevoel van angst en tekort gaat ons niet verder helpen. Onderzoek en ontdek in jezelf wat het alternatief zou kunnen zijn, na het lezen van deze tekst.

De psyche van de mens vindt je terug in hoe Nederland wordt bestuurd. Joris Luyendijk licht een tipje van de sluier in zijn boekje '**Je hebt het niet van mij, maar...**' Zijn conclusie die je tussen de regels door leest: banken en bedrijven maken de dienst uit, ongeacht de politieke kleur van het moment. Politici zijn gelegenheidsbezoekers en degenen die het beleid moeten verkopen.

'Those who control the media, control the mind.' Heb je daar wel eens bij stil gestaan?

Opmerkelijk dat dit erg veel doet denken aan deze definitie: 'politiek systeem berustend op *corporatistische, autoritaire* en onverdraagzame beginselen.' Van Dale die uitlegt wat fascisme betekent. De wil tot macht, hij zit verstopt in ieder mens. Onderken je deze schaduwkant in jezelf? Geen zorgen, het heeft niets te maken met wie je werkelijk bent, want dat is... het geheim.

De fascistische, onnatuurlijke, ongebalanceerde trekjes komen van het 'ego', het kleine ik, de *schijnpersoonlijkheid*, dat wat wij niet zijn, maar vaak wel *denken* te zijn. Gedachtes die een loopje met ons nemen. De identificatie met dat denkproces maakt dat jij je overlevert aan gedachten, die je wel hebt, maar niet bent. En dat 'ikje', dat een verzameling gedachten is en dus eigenlijk helemaal niet bestaat, geeft zich uit voor 'jou'. Het wil altijd meer, heeft nooit genoeg, is bang voor de dood, wil dingen ten koste van anderen, voelt zich groter (of kleiner) dan anderen en is nooit blij met wat er nu is. Herkenbaar? Op deze krankzinnige psyche is ons gehele mondiale systeem gebaseerd en het heeft ons niets dan ellende opgeleverd. Ja we hebben materiële rijkdom in Nederland, maar gaat dat niet ten koste van Moeder Aarde en ontelbaar veel mensen binnen en over de grenzen van Europa? En hoe groot is de geldverspillende machine, allemaal ten behoeve van de macht van de oude wereld? Ziekelijk groot. Zie je waar de oplossing ligt?

En hoe groter een partij van de politicus met mooie beloftes wordt, hoe gevaarlijker. Want het komt met schijnoplossingen en het kan de minderheid de wil van de meerderheid opleggen. We kennen allemaal het gevaar van een charismatisch leider, die iets te veel geloof in de hoofden van mensen wist over te brengen. Eenmaal gedronken van dit elixer en de mens wist niet meer waar ze aan begonnen was. Het was de verkeerde weg ingeslagen en vervolgens lelijk verdwaald in duisternis en lijden. En geef dan maar eens toe dat je een verkeerde keus had gemaakt. De Duitsers weten er alles van. De schuld aan anderen geven, dat gaat ons niet een tweede keer gebeuren.

De politicus zal de kiezers van alles beloven om maar stemmen te kunnen trekken, dat weet je toch? En hij weet dat hij aan al die individuele behoeftes nooit zal kunnen voldoen. Dat kan geen mens! Dus voor wie doet ie het dan eigenlijk? Hij doet het voor zichzelf en zijn eigen agenda. Je zou geloven van niet, maar een wakkere geest ziet en wordt iedere keer weer bevestigd in het falen van dit democratische proces. De politicus is in feite erg bang en gebruikt zijn macht OVER mensen, om zijn angst te verbergen. De angst dat iemand anders de macht over hém krijgt. En zo belanden we in een vicieuze cirkel. Hij zal mensen niet met rust laten en hen vertellen wat wel en niet goed is.

Deze angst gedreven benadering wordt gereflecteerd door het volk en andersom. Het volk is een massa, een verzameling individuen, die ieder voor zich een mening heeft. Een mening afgaande op anderen, 'de publieke opinie' of gefundeerd op eigen onderzoek en integriteit.

They must find it difficult... Those who have taken authority as the Truth, rather than Truth as the Authority. - G. Massey

Het volk, deze verzameling individuen, bang om gecontroleerd te worden door een groep waar het niet achter staat, kiest dus: uit angst. En in die keuze geeft de mens iets op. Zonder dat het daarvan bewust is, geeft het individu de verantwoordelijkheid en dus haar kracht uit handen.

Want wat je zegt tegen de politicus: 'doe het voor mij alsjeblieft, want ik kan het niet, ik wil de verantwoordelijkheid voor mijn eigen keuzes niet nemen'. Hoe bestaat het dan dat er zoveel geklaagd wordt over hoe het systeem ons nu weer liegt en bedriegt. Zie je dat de ware oplossing bij jezelf begint? En ergens weet je dat, niets nieuws onder de zon.

Stel je kiest op een politicus, zodat hij de keuzes voor jou kan maken. Soldaten sturen naar Afganistan bijvoorbeeld. Zou jij in staat zijn om een ander mens bewust in gevaar te brengen? Heeft de politicus 1 schot gelost? Vraag je een kiezer of gekozene om naar Afganistan te gaan, een vliegtuig met bommen te besturen of een geweer vast te houden om andere mensen neer te schieten, dan zegt hij nee.

En wat hebben wij eigenlijk te zoeken in Afganistan? Zou het gaan om de bestrijding van terroristen of om de rijke grondstoffen van dat land? De politiek en media verkochten de leugens en wij maar weer braaf volgen. Ten koste van hoeveel mensenlevens? En waarom mochten we niets weten over de ware toedracht van de politieke steun aan de oorlog in Iraq? Hoeveel mensenlevens heeft dat gekost? En wat was het werkelijke motief? De massavernietigingswapens, de reden om het land aan te vallen, zijn nooit gevonden!

Dit is de realiteit: wij zijn verantwoordelijk voor al deze oorlogen en geweld, omdat we bang zijn en niet kritisch nadenken wat de gevolgen zijn van onze volgzaamheid in dit politieke systeem van kiezers en gekozenen. Wie heeft vandaag gevraagd om een ministerie van 'Defensie'? Of om een ministerie van VROM? Een ministerie van Economische Zaken? Een ministerie van Onderwijs? Wie snapt er nog iets van Sociale Zaken? Het Ministerie dat je vooral niet uitdaagt om in je kracht te komen.

Zou jij de oplossing hebben als je minister president zou zijn? Of zou je vertrouwen hebben in het ontwakingsproces van iedere individuele cel? Met andere woorden, zou je de moed hebben om de macht los te laten en te vertrouwen op de interne kracht van ieder mens? De minister president laat zijn macht niet los, alleen wij kunnen dat doen. De democratie als religie met haar 'vrijheids'-principe is ten einde gekomen.

Spannend! Want zou er dan toch heel misschien een alternatief zijn? Oh wij arme, nietige, hulpeloze mensen... wij zijn overgeleverd aan een systeem en zijn superieuren en we kunnen nooit veranderen... Kan je leven met deze opvatting? Ben jij iemand die op z'n rug blijft liggen? Het ontkracht totaal ons mens-zijn. Kunnen we echt niets beters verzinnen? Natuurlijk wel!

Op naar de nieuwe wereld die we samen gaan maken!

Tijd voor een ministerie van Inspiratie, Liefde en Creatie! Maar dan zonder ambtenaren of politici! Prachtige gebouwen voor mensen die vrij in en uit kunnen lopen, waar niemand de baas is, iedereen vrij kan geven, delen en ontvangen, waar iedereen in zijn waarde wordt gelaten en waar hiërarchie een vloekwoord is. Hoe mooi! En geloof mij niet, maar het is binnen handbereik, nu meer dan ooit. Je dient dan wel iets heel erg waardevols naar je toe te trekken en dat is: **de verantwoordelijkheid**.

Als je de verantwoordelijkheid neemt, kan je niet langer mee doen aan deze poppenkast. Je weigert nog mee te werken met dit spel van bazen en ondergeschikten, politici en kiezers. We zijn deze rol van afhankelijkheid compleet, maar dan ook echt totaal uitgegroeid. De jas past ons niet langer. En ik weet dat ik niet voor mijzelf praat. Ik ben echt wel helemaal klaar met alle leugens die wij continue moeten eten. Ik heb genoeg gehad en heb ongelooflijk veel zin om in mijn kracht te gaan staan.

Want willen we niet allemaal hetzelfde? Zeg ik iets raars als we liefde, warmte, geborgenheid, vrijheid, broederschap, schoonheid, waarheid en vrede willen? Zijn we niet allen uniek, maar compleet gelijk? Waar moeten we dan nog over debatteren? Waar moeten we dan nog politiek over bedrijven? Waar moeten we dan nog om vechten? Ik zou het echt werkelijk waar niet weten.

Stel... we hangen morgen een bordje "MUSEUM" op het Binnenhof... **10 oktober 2011 is het zover**. Wat zou er dan gebeuren? Komt de angst of juist de liefde bovendien? Jij mag het zeggen, aan jou de keus. Welke energie is krachtiger? En hoeveel mensen kiezen dan liever voor liefde?

'When the power of love, will overcome the love of power, the world will know peace.'

Dit is het moment lieve mensen, dat we de moed opbrengen om een einde te brengen aan deze machtsverhouding. Wij zijn geen nietige wezens die ons lot in handen van enkelen hoeven te overhandigen 'omdat we het altijd zo gedaan hebben.' Begrijp dat die enkelen niet in dienst kunnen staan van het volk, maar voor hun eigen gewin gaan (uitzonderingen daargelaten – JFK). Het is een ontvullende vaststelling, maar wel eentje met een mega potentieel. Omdat wij mensen elkaar dan eindelijk zullen bejegenen zonder politieke motieven. Waarom? Omdat we eindelijk zullen ervaren wat het verschil is als we ons potentieel, ons geheim gaan aanspreken.

Al vijf duizend jaar zijn we bezig met machtspolitiek, met ego, met dat wat we niet zijn. Het is tijd voor iets totaal nieuws, iets gouds, iets dat nog nooit op aarde is verwezenlijkt. Het is de mens die zichzelf opnieuw uitvindt, zijn hart volgt en haar geheim ontdekt. Het laat de identificatie met ego los en wordt weer één met de bron: de geboorte van het lichaam 'humanity'. Het Gouden Tijdperk is omlijst met licht en beleefd met moed, kracht, creatie en mededogen. Haar naam en geheim: **LIEFDE**. Eindelijk zullen we in staat zijn om haar en dus jezelf en daarmee de ander als een andere jij, te omarmen. – *Geschreven in opdracht en in dienst van het levend wezen dat 'humanity' heet.*